

අභිලේඛන මූලාශ්‍රය මගින් හෙළිවන පුරාතන ලංකාවේ පද්‍ය භාවිතය පිළිබඳව විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

තුමර කේ.එස්., මධුෂාන් යූ.ඩී.එස්. සහ හර්ෂණ පී.එල්.සී.

මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය
shehanthushira@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

පුරාතන යුගයේ මිනිසා තම ජීවිතයේ දී සෞන්දර්යාත්මක අංශයට ද ප්‍රමුඛස්ථානයක් ලබා දී ඇත. අභිලේඛන මූලාශ්‍රය මගින් හෙළිවන පුරාතන ලංකාවේ පද්‍ය භාවිතය පිළිබඳව විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් මෙහිදී සිදු කෙරේ. පුරාතන ලංකාවේ පද්‍ය භාවිතය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී අභිලේඛන මූලාශ්‍රය මගින් ලැබෙන මූලාශ්‍රමය දායකත්වය කෙබඳුද? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. අභිලේඛන පිළිබඳව රචනා වූ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය පරිශීලනය කිරීම මෙහි අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය වශයෙන් යොදා ගනු ලැබීය. අභිලේඛනගත පද්‍ය කලාවේ ඉතිහාසය ක්‍රි. පූ යුගය තෙක් අතීතයට ගිණිය හැකිය. කුසලානකන්ද, නුවරකන්ද, කිරින්ද යනාදී ස්ථාන රාශියක පද්‍යමය ශිලා ලිපි දැකගත හැක. මාත්‍රා හා සන පිහිටුවා, කාව්‍යාලංකාර භාවිත කර ඉතා අලංකාර ලෙස කාව්‍යකරණයෙහි නිමග්න වීමට සමකාලීන මිනිසා දැන සිට ඇත. තිස්ස අකුරුගොඩින් හමුව ඇති ලිපිය 'ගී' ලිපියක් ලෙස වඩා ප්‍රචලිතය. එහි පළමු පැදි පෙළ 'උපගීති' විරතෙන් ද දෙවන පැදිපෙළ 'යහගී' නම් විරතෙන් ද රචිතය. පදවිය වැවේ වැකන්ද ලිපිය ගී විරතෙහි ආභාසය ලද්දකි. 'බැන්දති ගඟ වැව්- සිරි ලක ද කෙන් කරවා, සියල් දිය රන්දවා - පැරැකුම්බා නිරිඳු කළෙ මේ' මෙහි මහා පරාක්‍රමබාහු රජු පිළිබඳව සඳහන්ය. මෙම ගීතයම ඇළහැර ටැම්ලිපිය, දළදාවත, පූජාවලී වැනි ග්‍රන්ථවල ද මෙම ගීතය රචනා වී ඇත. එහෙයින් සමකාලීනව මෙම ගීතය වඩාත් ප්‍රචලිතව පවතින්නට ඇතැයි උපකල්පනය කළ හැක. ගල්පොත ලිපියෙහි සඳහන් අවසන් කවිය තුළ විවිධාකාර කාව්‍ය රීතීන් අනුගමනය කර ඇත. ලාංකේය ඉතිහාසයේ ප්‍රථමවරට දූතයකු අලලා රචනා කර ඇති කවියක් සීගිරි කුරුටු ගී (අංක 134) තුළින් හමුවේ. 'වන්දිමි හිමි වලා - තොගොසින් ඇය නෙවෙස්නට, පිරිබුන් පගා මලයුන දිවොට- තො හදවන කිය කියයි' මෙහි දූතයා වන්නේ මේස (වළාකුළු) වේ. පණ්ඩුකරු ප්‍රේමවන්තයකු වන අතර තම පෙම්වතියට මේසය හරහා පණ්ඩුකියක් යවන ලෙසට මෙම ගීතය රචනා වී ඇත. සීගිරි කුරුටු ගී (අංක 595) ස්වභාවෝක්ති වැනුමකින් රචිත පද්‍යයකි. 'හමල් මරු ජහස්සුහස්සන්දල් ලා, තුරු ගල් කොහල් හු මලගල්හි හැල්ලා...' අජීවී පරිසරයේ දක්නට ලැබෙන වස්තූන් සජීවී ලෙස කාව්‍යකරණයට ලක් කිරීමට මෙනයින් උත්සාහ කර ඇත. මෙලෙස ආකෘතිය, අපේක්ෂාව, තම හැගීම් යනාදී කරුණු ප්‍රකාශ කිරීමට භාවිත කරන ලද මාධ්‍යක් ලෙස අභිලේඛන ගත පද්‍යයන් බොහෝමයක් ඇත. අතීත ජනතාව තම සෞන්දර්යාත්මක ජීවිතය තුළ පද්‍යයන් කලාත්මක අංගයක් වශයෙන් තම ජීවිතයට සුසංයෝග කරගන්නට ඇතැයි මෙමගින් නිගමනය කළ හැක.

ප්‍රමුඛ පද: කාව්‍යාලංකාර, සීගිරි කුරුටු ගී, මේස දූතය, ස්වභාවෝක්ති